

மகாஜன சிற்பி
ஜயாத்தினம்
நினைவுப் பேருரை - 2010

கடந்த நூற்றாண்டில் மகாஜனாவின்
உதயமுத் வளர்ச்சியுடு

*Rise and Growth of
Mahajana in Past Century*

வைத்திய கலாநிதி துறையப்பா இராசமுத்தையா
(மகாஜனன்)

உளவளாநல் வைத்திய நிபுணர் - வண்டன்

யா/மகாஜனக் கல்லூரி
தெல்லிப்பழை
29.10.2010

யா/ மகாஜனக் கல்லூரி
தெவ்விப்பதை

நாற்றாண்டு 1910 - 2010

ஜயாத்தினம் நினைவு தினமும்
கனிட்ட யிரிவு யறிசளியிட விழாவும்
சின்னயா சிலை திறப்பும்

29.10.2010

கடந்த நூற்றாண்டில் மகாஜனாவின் உதயமும்
வளர்ச்சியும்

Rise and Growth of Mahajana in Past Century

மகாஜனக் கல்லூரியை ஒரு பலமான அமைப்பாக ஆக்கி எதிர்கால சமுதாயத்திற்கு ஒரு பாலமாக அமைத்த மாமனிதன், சிந்தனை சிற்பி அமரர் தெ. து. ஜயரத்தினம் அவர்களின் ஞாபகார்த்த நாள் இன்று.

மாமனிதன் ஜயரத்தினம் அவர்களின் மறைவுக்கு பின் கல்லூரி வளர்ச்சிக்கு இன்முகத்துடன் பல நல்ல ஆலோசனைகளை வழங்கி அவரது வாழ்வின் இன்ப துன்பங்களில் இரண்டாக் கலந்த அவரது இல்லத்தரசி திருமதி இராணிரத்தினம் மறைந்ததும் இதே ஆண்டில் தான்.

மகாஜனா என்ற ஒரு கல்விக்கூடத்தை தனது இல்லத் தில் தொடக்கி இரண்டிற்கு மேற் பட்ட தலைமுறைகளைக் கட்டிக் காத்து அதன் புகழை உலகளாவிய நிலைக்கு உயர்த்தி ஒரு நூற்றாண்டு கால வளர்ச்சிக்கு ஊன்று கோலாகவும் மாணவ சமுதாயத்திற்கு ஒரு உறவுப் பாலமாகவும் அமைந்த பாவலர் துரையப்பாபிள்ளையின் சந்ததியினருக்கு இங்கு பயின்ற பழைய மாணவன் என்ற வகையில் எனது வணக்கத்தையும் முதல் மரியாதையையும் முதலில் செலுத்துகிறேன்.

நான் இங்கு கல்விபயின்ற காலத்திற்கு முந்திய தலைமுறையினர் மகாஜனா ஆங்கில உயர் பாடசாலை என்ற நிலையிலிருந்து கல்லூரியாக வளர்வதற்காக செய்த தியாகங்கள் என் மனதில் என்ன அலைகளாக வட்டமிழுகின்றன.

கல்விக் கூடங்கள் ஒரு சமுதாய வளர்ச்சிக்கும், அதன் ஏற்றத் தாழ்வுகளுக்கும் அன்றும், இன்றும், எதிர்காலத்திலும் வழி காட்டியாய் அமைந்து சமுதாய வாழ்வுக்கு ஏற்ற அடித்தளமான, ஆணித்தரமான கல்வியை மாத்திரம் அல்ல, நந்பண்புகளை, மனித சமுதாயத்திற்கு உரிய மனித நேயப் பண்பாடுகளை அவர்களின் பாரம்பரிய கலைகளை வளர்க்கும் ஒரு தலம் என்று கூறுவது

என் எளவும் மிகையாகாது. சமூகம் என்ற ஒரு பாரம் பரியத்தை கட்டிக் காக்க அமைந்திருப்பதே கல்விக்கூடங்கள். ஒரு மனிதன் தன் வாழ்நாளில் எதிர்காலச் சமூதாயம் தம் மிலும் பார்க்க மிகச் சிறந்த ஆரோக்கியத்துடன், கல்வி கலாசாரம் மிக்கவர்களாக வாழ்வதை எதிர்பார்த்து, தன்னிலம் கருதாத தியாகம் மிக்க சீலர்களால் தமக்கென, எதுவித பலாபலன்களையும் எதிர்பார்க்காமல் எழுப்பட்டவையே இந்தக் கல்விக் கூடங்கள். இன்று சமூதாயத்தின் வளர்ச்சிக்கும், பண் பாட்டுக்கும் ஆணிவேராக அமைந்த இந்த கல்விச்சாலை அறுகு போல் வேர்விட்டு ஆல விருட்சம் போல் தழைத்து விழுதுகளை ஊன்றி பலமாக இருப்பதற்கு ஒருவருடைய உழைப்பு மாத்திரம் காரணம் அல்ல. அப்பணிக்கு முன்னின்று உழைத்தவர்களது சீரான ஒழுக்கமும் சரியான வழிநடாத்தலுந்தான் இன்று இக்கல்லூரியும் நாழும் உயர்ந்து நிற்கக் காரணமாகும். வழி நடாத்திச் சென்றவர்கள் பட்ட கஷ்டங்கள், அவமானங்கள், வேதனைகள், சிலசமயங்களில் அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட பெரிய இழப்புகளைக் கூட இன்றைய தலைமுறையினரான நாம் சிந்திக்கத் தவறிவிடுகிறோம். வழிநடாத்தி செல்வோருக்கு உறுதுணையாக இருந்து உழைத்தவர்கள் அனைவரையும் நாம் என்னிப்பார்ப்பதில்லை. வழிநடாத்தி செல்வோர் வாழ்ந்த காலத்தில் அவர்களுக்கு இந்தப் புகழ் கிடைத்திருக்க முடியாது. ஒருவர் இல்லாத பொழுது அவர்களின் அருமை அவர்கள் படைத்த சாதனைகள், அவர்கள் செய்த தியாகங்கள் எமக்கு தெரிகின்றன. அப் பொழுது கூட நாம் தலைமையைத் தான் போற்றுகிறோம். உறுதுணையாய் நின்றவர்கள் காலாட்டத்தில் வாழ்ந்த சுவடே தெரியாமல் மறைந்துவிடுகின்றனர்.

என் தலைமுறைக்கு முத்த தலைமுறைக்குச் சென்று என் நினைவு அலைகள் வட்டமிடுகின்றன. கிறிஸ்தவ மிஷனரியால் தம் மதத்தை அன்னிய மண்ணில் பரப்பும் நோக்கத்துடன் தமிழ்பாடசாலைகள் கிராமப்புறங்கள் தோறும் ஆரம்பிக்கப்பட்ட காலம் அது. அப்படி

ஆழம்பிக்கப்பட்ட தெல்லிப்பளை அமெரிக்க மிஷன் பாடசாலையில் தலைமை ஆசிரியராக பணிபுரிந்தவர்தான் பாவலர் சாமுவேல் கந்திங்கு துரையப்பாபிள்ளை தெயிலர் அவர்கள். அன்றைய சமுதாயம் அன்னிய ஆட்சிமுறையின் கீழ் மதம் மாறி கல்விபயிலும் நிலையைக் கண்டு மனம் வெதும்பினார். மிஷன்னியினர் தமிழ்மக்கள் மேல் தினித்து வந்த மத, மொழி பாகுபாடுகளை எதிர்த்து, தான் வாழ்ந்த கிராமத்து மக்களுக்கு ஏற்ற வகையில் ஒரு சீரிய திட்டத்தை தீட்டி, பாவலர் துரையப்பாபிள்ளையுடன் வெளியேறியவர்கள் இன்றைய மகாஜனாவை உருவாக்கினார்கள். கிராமத்திற்கு அகத்தேயும், அதற்குப் பிரத்தேயும், அதன் சுற்றாடல்களிலும் தொடர்பினை ஏற்படுத்த, அவர்கள் இரவு பகல் என்று பாராமல் போராட்னார்கள். துரையப்பாபிள்ளை தன்னைப் பின்பற்றிய சக ஆசிரியர்களுடனும் 13 மாணவர்களுடனும் தன் இல்லத்திலே இப்பாடசாலையை தொடங்கி அதற்கு மகாஜனா பாடசாலை எனவும் பெயரிட்டார். 1910 ஆம் ஆண்டு பாவலர் துரையப்பாபிள்ளையால் ஆழம்பிக்கப்பட்ட இந்த பாடசாலை 1929 ஆம் ஆண்டு அவரின் திடீர் மறைவுக்கு பின் 16 வருடங்கள் அவரது சகலனும் ஆசிரியருமான திடு.கா.சின்னப்பா அவர்களினால் பொறுப்பேற்கப்பட்டு 1945 ஆம் ஆண்டு தனயன் ஜயரத்தினத்திடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. தனயனின் உறுதியான செயற்பாட்டினால் இன்று கல்லூரியாக வளர்ந்து ஒரு நூற்றாண்டின் எல்லையை தொட்டு நிமிர்ந்து நிற்கிறது.

மகாஜனாவினால் உருவாக்கப்பட்ட மாணவர்கள் உலகமெங்கும் பரவி வாழ்ந்து அதன் பெருமையை பேணி எதிர்வரும் காலங்களில் மகாஜனாவை உலக மட்டத்திற்கு உயர்த்தி அதை எமக்கு அளித்தவர்களின் கனவை நனவாக்க வேண்டும். அன்று ஒரு சிறு குடிலில் ஒரு கிராமத்தின் நெல்வயல்களும் களானிகளும் நிறைந்த இடத்தில் இயற்கை வனப்புகளுடன் உருவாக்கப்பட்ட இப்பாடசாலை ஆண்டு தோறும் வளர்ந்து யாழ்ப்பாணத்தில் மிகச் சிறந்த கல்லூரியாக உருவெடுத்துள்ளது.

1910 இல் உருவாக்கப்பட்ட இப் பாடசாலையில் கல்விகற்று நெறிப்படுத்தப்பட்ட மாணவரான காலம் சென்ற

மகாகவி உருத்திரமூர்த்தி அளவையூர் மண்ணுக்கும், தாம் கற்ற கல்லூரியான மகாஜனாவிற்கும் பெருமையை தேடித்துந்தவர்கள் வரிசையில் முன்னிறபவர். அவர் 1960ஆம் ஆண்டு இக்கல்லூரி பொன் விழாவில் கலந்து கொண்ட பொழுது அன்றைய முதல்வர் ஜயரத்தினத்தின் தன்னலம் கருதா தொன்டினை வியந்து

“தந்தை தொடக்கித்தருமோர் சிறுபள்ளி
இந்த விதமாய் எழும்பி இருக்கிறதே
வாயில் பெரிது மதில்கள் நிலம் பெரிது
கோயில் பெரிது வகுப்பறைகள் கூடங்கள்
அழும் இடம் நூலகம் அரங்கு மண்டபங்கள்
யாவும் பெரிதே”

அவர் நெஞ்சில் ஊங்நேடுத்த இந்தக் கவிதை வரிகள். ஆம்! மறைந்த மகாஜனாவின் தலைமைச் சிற்பி, வள்ளுவர் வாக்குக்கு ஏற்ப,

“மகன் தந்தைக்குக் காற்றும் உதவி இவன்தந்தை
என்னோற்றான் கொல் எனும் சொல்.”

தான் வாழ்ந்தது மாத்திரம் அல்லாது கல்லூரியில் பயின்ற மாணவருக்கும் ஒரு முன்மாதிரியாக விளங்கினார். ஒரு நாட்டின் எதிர் காலம் பாடசாலை வகுப்புகளிலே உருவாக்கப்படுகிறது என்பதை நன்கு உணர்ந்து அதற்கேற்ப செயற்பட்டவர் மறைந்த அதிபர் ஜயரத்தினம் அவர்கள். ஒரு சமுதாயத்தை நடாத்தி செல்பவரிடம் செயற்றின் மட்டும் இருந்தால் போதாது. தன் சொந்த வாழ்விலும், புற வாழ்விலும் ஒருசீரிய நெறியை, உயர்ந்த ஓழுக்கத்தை கடைப்பிடித்து, மற்றவர்களின் கருத்துக்களை உள்வாங்கி, அவற்றில் நல்லனவற்றை ஏற்று, எல்லோருக்கும் முன்மாதிரியாக நடப்பதே ஒரு தலைவரின் பண்பாடு என்பதை நன்கு உணர்ந்தவர் ஜயரத்தினம் அவர்கள்.

1921 ஆம் ஆண்டு மகாஜனக் கல்லூரி சிறு பாடசாலையாக இருந்த பொழுது அதில் மூன்றாம் வகுப்பு மாணவனாக சேர்ந்து கல்வி பயின்ற ஜயரத்தினம் அவர்கள்

1932ஆம் ஆண்டு அப்பாடசாலையின் ஆசிரியரானார். துரையப்பாபிள்ளை அமரரான பின்பு அளவெட்டியை சேர்ந்த கா. சின்னப்பா. இப்பாடசாலையின் அதிபரானார். சின்னப்பா அவர்கள் மட்டுமல்ல திரு.பொ. சுந்தரவிங்கம் ஏன் இன்றைய அதிபரையும் உகந்து அளித்தது அளவையூர் மண்ணே.சுருங்கக் கூறில் கடந்த பன்னிரண்டு ஆண்டுகளாக இக்கல்லூரிக்கு வளம் சேர்ப்பவர்கள் அளவையூர் வாரிசுகளே. அதிபர் சின்னப்பாவின் காலத்தையும் இனைத்தால் ஏறக்குறைய அளவெட்டி மைந்தர்களால் 28 ஆண்டுகள் இப்பாடசாலை வழிநடாத்தப்பட்டுள்ளது.

1945 ஆம் ஆண்டு வைகாசி மாதம் 20ஆம் திகதி பாடசாலையின் அதிபர் பொறுப்பை ஏஞ்கும் வரை அமரர் சின்னப்பாவின் கீழ் 13 ஆண்டுகள் ஆசிரியராகவிருந்து பணிபுரிந்து எதிர்காலத்தில் கல்லூரியை வழிநடத்தும் பயிற்சியைப் பெற்றார். சின்னப்பா இப்பாடசாலையை, ஆங்கில ஆதரவு பெற்ற இதர கல்லூரிகள் மலைக்கும் வண்ணம் 1945ஆம் ஆண்டு வரை வழிநடாத்தி சென்று திட்டாரென அமரர் ஆனார். 1945இல் இப்பாடசாலையில் பயிற்சப்பட்ட ஆங்கில ஆசிரியராக பணிபுரிந்த பாவலர் துரையப்பாபிள்ளையின் தனயன் ஜயரத்தினம் அன்று அதிபர் பொறுப்பை ஏஞ்சுக்கொண்டார். இவர் அதிபராகி இரு வருடங்களில் அதாவது 1947ஆம் ஆண்டளவில் தெல்லிப்பளை மகாஜனா உயர் ஆங்கிலப் பாடசாலை தரம் உயர்த்தப்பட்டு கல்லூரி அந்தஸ்தை பெற்றது. ‘முயற்சி திருவினையாக்கும்’ என்பது முதுமொழி. சின்னாப்பா அவர்களின் வழிநடத்தலும் ஜயரத்தினம் அவர்களின் ஊக்கமும் முயற்சியும், மகாஜன பாடசாலை தரம் உயர்ந்து மகாஜனக் கல்லூரி ஆனது என்று கூறினால் மிகையாகாது.

மகாஜனக் கல்லூரியிலிருந்து இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு தெரிவாகிய முதல் பொறியியல் துறை மாணவன் என்ற பெருமையை அளவையூர் மண்ணைப் பிறப்பிடமாக கொண்ட அமரர் மாண்புமிகு திரு.அப்பாத்துரை வேல்சாமி பெற்றார். இது மகாஜனாவின் சரித்திரத்தில் இடம்பெற்ற மகத்தான் சாதனை. அன்னார் திட்டாரென அமரர் ஆன செய்தி கேட்ட மகாகவி,

“சங்கீதம் பாடு வோருக்குத்
 தமிழூச் சுரித்துக் காட்ட
 இங்கே யார்திருக்கின்றார்கள்
 இனிமேல்? - நேற் ஜெழுதி ஆன
 என்கவி சில நீபாடல்
 ஏற்றதென் நிருந்த வேளை,
 அங்கேந் மறைந்தாய்
 அவதாறு! வாழ்வா யாக!” என்றார்.

தன் இனிய நண்பன் இக்கல்லூரியின் பழைய
 மாணவனான வேல் சாமியை இழந்த சோகத் தில்
 ஆண்டவனை வசைபாடி வாழ்த்தியுள்ளார்.

‘கற்றாருக்கு சென்றவிடம் எல்லாம் சிறப்பு’ என்பது
 முதுமொழியன்றோ. மகாஜனக் கல்லூரியின் சுரித்திரத்தில்
 தனக்கென ஓர் இடத்தைப்பிடித்து, கல்லூரியின் புகழை
 உலகெல்லாம் கொண்டு சென்று, தான் கற்ற கல்லூரிக்கும்,
 தன்னை உருவாக்கி புடம் போட்ட தங்கமாக உருவாக்கிய
 ஆசான்களுக்கும், அளவையுர் மண்ணுக்கும் சென்றவிடம்
 எல்லாம் மதிப்பும் பெருமையும் தேடித்தந்த அளவையுர்
 மண்ணின் மைந்தன் மறைந்த செய்தி கேட்டு மகாஜனக்
 கல்லூரியும் சிற்பி ஜயரத்தினமும் அதிர்ந்தார்கள். திடீரென
 அமரான திரு. வேல்சாமியின் இறுதிக் கிரியைகளில் கலந்து
 கொள்வதென அதிபர் அமர் ஜயரத்தினம் உட்பட கல்லூரி
 நிர்வாகம் முடிவெடுத்து அன்று கல்லூரி விடுமுறை
 தினமானது. சாரணர் அணிவகுப்பு மரியாதையுடன், கல்லூரி
 மாணவ மாணவிகள், ஆசிரியர்கள் அளவை மண் தந்த
 அந்தப் பெருமகனுக்கு இறுதி மரியாதையை செலுத்தினர்.
 கல்லூரி சுரித்திரத்தில், அளவைமண்ணின் மைந்தன்
 வேல்சாமி பெயர் என்றென்றாலும் நிலைத்திருக்கும். இது அமர்
 ஜயரத்தினம் அவர்கள் மாணவர்கள் மேல் வைத்த மனித
 நேயத்திற்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டனரோ.

திரு. வேல் சாமி அவர்கள் மகாஜனக்
 கல்லூரியிலிருந்து பல்கலைக்கழகம் சென்ற செய்தியை
 அறிந்த மகாஜனாவை சுற்றியுள்ள கிராமங்களில் வாழ்ந்த
 மக்கள் மகாஜனாவில் தம் பிள்ளைகளை சேர்ப்பதற்காக
 தடித்தார்கள். இன்று உலகளாவிய ரீதியில் மகாஜனாவின்
 மகாஜன சிற்பி

நூற்றாவது ஆண்டை மிகச் சிறப்பாக கொண்டாடி வருகின்ற இந்தக் காலகட்டத்தில் உங்கள் முன் உரையாற்றிக் கொண்டிருக்கும் நான் இந்தக் கல்லூரியில் இருந்து இலங்கை பல்கலைக்கழகத்திற்கு தெரிவு செய்யப்பட்ட மூன்றாவது மருத்துவ மாணவன் என்ற பெருமையை பெற்றுள்ளேன். அதேவேளை அளவெட்டி மண்ணின் முதலாவது மருத்துவ மாணவன். மகாஜனாவை ஒரு சிறந்த கல்விக் கூடமாக உருவாக்கிய அமரரான சிற் பி தெ.து.ஜயரத்தினம் அவர்களின் ஞாபகார்த்தமான இந்த விழாவில் ஒரு சிறப்பு விருந்தினராக பங்குபற்றும் வாய்ப்பு எனக்கு கிட்டியது நான் பெற்ற பெருமையாக கருதுகிறேன்.

இன்றைய எனது உரையில் மகாஜனாவுக்கு அளவெட்டியின் பங்களிப்பு என்று தலைப்பு அமைந்துள்ளமையை ஆங்காங்கே உங்களால் அவதானிக்க முடியும்.

அமரர் தெ.து.ஜயரத்தினம் அவர்களின் சிந்தனையும் செயலும் வாழ்வும் இக் கல்லூரியிடன் ஓன்றெனக் கலந்து விட்டது. 1932 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 1970 ஆம் ஆண்டு வரை தன் நலனைக் கவனியாமல் கல்லூரிக்காகவே வாழ்ந்தார். 1947 ஆம் ஆண்டு பாடசாலை கல்லூரி அந்தஸ்தை பெற்றபொழுது இவர் அதிபராகி இரு வருடங்களே. பட்டதாரி ஆசிரியர்களை தருவிப்பதற்காக இந்தியாவுக்கு சென்றார். எங்கெங்கு மகாஜனாவில் கற்ற மாணவர்கள் வாழ்ந்தார்களோ, அங்கெல்லாம் சென்று பொருள் சேர்த்து ஓலைக் கொட்டில்களாக இருந்த கட்டங்களை ஓடுகளாலான கூரையாக்கினார். மகாஜனவின் ஓவ்வொரு செங்கட்டியும் அமரர் ஜயரத்தினத்தின் கதை சொல்லும். இவர் காலத்தில் மிகத் திறமை மிக்க அதிபர்கள், தலைமை ஆசிரியர்கள் மகாஜனாவை சுற்றியிருந்த பாடசாலைகளில் இருந்த பொழுதும், இவரின் வழிநடாத்தலுக்காக மாணவர் கூட்டம் காத்திருந்தது. அவர் காலத்தில் இங்கு கல்வி கற்ற மாணவர் உள்ளங்களில் அவர் என்றும் வாழ்வார். அவர் அன்றைய மாணவரின் வளர்ச்சிக்காக ஓவ்வொன்றையும் பார்த்துப் பார்த்து திட்டமிட்டுச் செய்தார். அவர்களின் ஒழுக்கம், ஆன்மீக

வளர்ச்சி, விளையாட்டுத் துறை ஆகியவற்றில் தன் கவனத்தைத் திருப்பினார். ஓவ்வொரு மாணவனையும் கல்லூரியின் நிகழ்வுகளில் பங்குபற்றச் செய்தார். தன் தந்தையை தொடர்ந்து 25 ஆண்டுகள் பாடசாலையினுடன் ஐக்கியமாகி வளர்த்த பெருமை இவரைச் சாருமன்றோ. இதை மகாகவி உருத்திரமுர்த்தி அவர்கள்

“வந்து குவிந்து வளரும் இளையவர்கள் சிந்தை தெளிந்து திருமனிதர் ஆம்படிக்காய் ஆண்டாண்டு காலம் அரைக் கணமும் தாழாது வேண்டும் பணிகள் எவ்வயும் விரைந்தெடுக்க நிற்கும் வலிமை நெடிது.” என்று வியக்கிறார்.

ஆம்! 13 மாணவர் களுடனும் மூன்று ஆசிரியர்களுடனும் தொடங்கிய இப்பாடசாலை, அவர் இளைப் பாறும் பொழுது, கிட்டத் தட்ட 2000 மாணவர்களையும், 64 ஆசிரியப் பெருந்தகைகளையும் வானுயர்ந்த கட்டடங்களையும் கொண்டு விளங்கியது. இச்செய்தியை உருத்திரமுர்த்தி அவர்கள்

“கட்டி எழுப்பிக் கவனித்துக் காத லெல்லாம் கொட்டிப் புதுக்கிக் கொடுக்கும் திறம் அரிது” என்று வியக்கிறார்.

ஆம்! எளிமையுள்ள எம் படைத் த மாமனிதன் ஜயரத்தினத்திடம் தேசாபிமானம் மிக்கவராகவும் திகழ்ந்தார் என்பதில் சிறிதும் வியப்பில்லை. 63 ஆண்டுகள் இம்மண்ணில் வாழ்ந்த மாமனிதன், ஒரு அவதார புருஷராக எமக்கு தெரிகிறார். அவர் உலகம் ஒரு குடும்பம் என்ற உள்ளதுமான கருத்துக் கொண்டவர். தன் தாய் மாமன் மகள் இராணிரத்தினத்தை 1942ஆம் ஆண்டு கரம் பிடித்து

1. ஒரு குடும்பத் தலைவனாக
2. தான் வாழ்ந்த மண்ணுக்கும் தமிழ்ச் சமுதாயத்திற்கும் வளம் சேர்த்த சான்றோன் ஆகவும்
3. மாணவர் உள்ளங்களில் ஒருமைப்பாட்டை விளைத்த நல்லாசிரியனாக
4. மாணவர் வளர்ச்சியையும், அவர்கள் படைக்கும் சாதனைகளை போற்றும் ஆசானாக

5. தமிழர் கலை கலாசாரங்களை பேணிக் காத்து வளர்க்கும் பண்பாளராக
6. தேசிய ஒருமைப்பாடு கொண்ட பிரசையாக நடந்து தன்னைப் பின்பற்றுவோருக்கு முன்மாதிரியாக வாழ்ந்து காட்டினார்.

ஜியரத்தினம் அவர்கள் அதிபராக இருந்த பொழுது கல்லூரியை சுற்றியிருந்த அயல் கிராமங்களின் நல்லுறவை பேணி வளர்த்தார். மற்றுப் பாடசாலைகளின் வளர்ச்சிக்கு மகாஜனக் கல் லூரியினால் எதுவித பாதிப் பும் ஏற்படாவண்ணம் பார்த்துக் கொண்டார். பாடசாலைகளுக்கு இடையிலான போட்டிகள் நடந்த பொழுதும் அவை பாடசாலைகளுக்கு இடையே நல்லுறவை வளர்ப்பவையாக அமையவேண்டும் என்பதில் மிகவும் கவனமுடன் நடந்து கொண்டார். அளவை மண்ணின் வடகிழக்கு மூலையின் எல்லையாக அமைந்திருக்கிறது மகாஜனக் கல்லூரி. அளவையூர் யாழ்ப்பாணத்தின் பரப்பளவில் இரண்டாவது பெரிய கிராமம். அங்கு ஏழு தமிழ்க் கலவன் பாடசாலையும், 18 வருடங்கள் மகாஜனக் கல்லூரிக்கு காலத்தால் மூத்த அருணோதயக் கல்லூரியும் உண்டு. எனினும் அளவை மண்ணின் ஓவ்வொரு வீட்டிருந்தும் ஒரு பின்னையாவது மகாஜனக் கல்லூரியில் கல்வி கற்பதற்காக முயன்றுள்ளனர் என்று கூறினால் மிகையாகாது.

மகாஜனாவின் மாணவர் தொகை அதிகரிப்பதற்கு அளவையூர் மிகுந்த பங்களிப்பைச் செய்துள்ளது என்றால் எவரும் ஏற்றுக்கொள்வர்.

மாணவர்களை மட்டும் அல்ல திரு.சின்னப்பா, திரு. சுந்தரம்பிள்ளை, திரு. கதிரேசர்பிள்ளை திரு. ஜயாத்துரை என எண் ணற் ற ஆசிரியர் களையும் அளவையூர் மகாஜனாவுக்கு அளித்துள்ளது என்பதை எவரும் மறுக்கவியலாது.

மாமனிதர் ஜியரத்தினத்தின் வழி நடாத்தலில் மட்டுமன்றி அவருக்கு முன்னரும் பின்னரும் மகாஜனக் கல்லூரிக்கு பெருமை தேடித்தந்தவர்கள் அளவெட்டி மாணவர்கள் ஆவர்.

பாடசாலையில் உதைபந்தாட்டம் உருவாக்கப்பட்ட காலத்தில் அளவனியில் அளவையூர் குலசிங்கம், விஜயரத்தினம், சிவராசரத்தினம் இன்னும் பல அளவையூர் மெந்தர்கள் இணைந்தே ஒரு அணி உருவாக்கமுடிந்தது.

இலங்கை முழுவதும் சித்திரக் கலையால் தினகரன் பத்திரிகையில் தனது கைவண்ணத்தை வெளிப்படுத்திய தட்சணாமுர்த்தியும் அளவையூர் மெந்தனே.

என் இன்று யாழ்மண்ணின் தன்னிகரில்லாச் சிற்பி சிவப்பிரகாசம் மகாஜனாவின் மாணவன் அவர்களும் அளவையூரின் அவதாரமேயாகும்.

தந்தைக்கு தனயன் ஐயரத்தினம் அமைத்த துரையப்பாபிள்ளை மண்டபத்தை வடிவமைத்த கட்டடக் கலைஞர் துரைராசா அளவெட்டியின் புதல்வரே.

நாடகத்துறையில் தொடர்ந்து ஐந்து ஆண்டுகள் அகில இலங்கைர்த்தியாக மகாஜனாவுக்கு முதலிடத்தைப் பெற்றுக் கொடுத்த கதிரேசர்பிள்ளை அளவையூரின் மாண்பு மிகு ஆசானாவார்.

ஆழத்து இலக்கியத் துறையில் தலை சிறந்த எழுத்தாளராகக் கருதப்படும் மகாகவி உருத்திரமுர்த்தி மந்றும் கதிரேசர்பிள்ளை போன்றோரும் அளவை மண் பெற்றெடுத்த மெந்தர்களே.

இசைத்துறையில் பல சாதனைகளைப் படைத்த கலைஞர் களையும் அளவையூர் மகாஜனாவுக்கு அளித்துள்ளது.

அளவையூரோடு மகாஜனாவுக்குள் தொடர்புகளை அடுக்கிக் கொண்டே போகலாம். தமிழ் மக்களின் இருண்டா காலமான கடந்த நூற்றாண்டின் இறுதிக்காலமான 1998 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 2006ஆம் ஆண்டு வரை இக்கல்லூரியை திறம்பட நடாத்திச் சென்றவர்கள் அளவையூர் தந்த திரு.போ.சுந்தரலிங்கம் அவர் நண்பர் திரு.செ.இராஜகுலேந்திரன் அவர்களும் தான். எனவே இக் கல்லூரியில் கல்வி பயிலும் மாணவர் களின்

உள்ளுணர்வுகளை புரிந்து, அவர்களுக்கு ஏற்றம் தரும் வகையிலும், அயல் கிராமங்களில் உள்ள சிறிய தமிழ் பாடசாலைகளின் வளர்ச்சிக்கு எதுவித பாதிப்பும் ஏற்படுத்தாமலும், நல்லுறைவையும், மனிதநேயத்தையும் வளர்க்கும் கல்லூரியாக வளர் வேண்டும் என்பதே மகாஜனாவை உருவாக்கிய பாவலர் துரையப் பாபிள்ளைக்கும் இப் பாடசாலையை இலங்கையின் முதல்தரக் கல்லூரியாக்கிய அவர் மகன் சிற்பி ஜயரத்தினம் அவர்கட்டும் நாம் செய்யும் காணிக்கையாகும்.

நன்றி

‘வெல்லுக மகாஜன மாதா’

Virus Graphics Inuvil. 077 5925096